

Τὰς θείας ὁδηγίας μου πρεπόντως νὰ φυλάττη,
Οὗτος βαδίξῃ τὴν ὁδὸν τῆς μόνης εὐτυχίας,
Οὐ τῆς προσκαίρου καὶ ψευδοῦς, ἀλλὰ τῆς αἰωνίας·
Καὶ θέλει εἶσθαι εὐτυχὴς κ' εὐδαίμων εἰς αἰῶνας,
Φυλάξας ὡς κανόνα τοῦ τὰς ἐντολὰς μου μόνας·
Διότι μόνος ὁδηγὸς ἀλάνθαστος ἐν γένει,
Εγὼ ἐδόθην ἐκ Θεοῦ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει·
Διὸ οἱ ἔχοντες ἐμὲ ὡς ὁδηγὸν τῶν θεῶν,
Καὶ δι' ἐμοῦ ῥυθμίζοντες ὁλον αὐτῶν τὸν βίον,

Εἶναι οἱ μόνοι εὐτυχεῖς ἐν τῷ παρόντι βίῳ,
Θὰ ᾗναι καὶ τρισμάκαρες ἐν τῷ ἐπουρανίῳ·
Οἱ δὲ στερούμενοι ἐμοῦ εἶναι ἐν δυστυχίᾳ
Κ' ἐν τῇ παρούσῃ τῇ ζωῇ καὶ ἐν τῇ αἰωνίᾳ.
Τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον, γράμμα μου ἂν ἐκβάλῃς
Τὸν τόνον δ' ἐκ τοῦ τόπου τοῦ ἐὰν δὲν μετοβάλῃς
'Ενώπιόν σου θὰ ἰδῇς ζωὴν, περιουσίαν,
'Επαγγελμα, διαγωγὴν ἀνθρώπου κ' ἱστορίαν.
Τώρα τῆς λέξεως αὐτῆς μετέβαλε τὸν τόνον
Καὶ παρευθὺς θέλεις ἰδεῖν ὄπλον τῶν πάλοι χρόνων.
Τὸ πρῶτον γράμμα δὲ αὐτοῦ ἅμα τὸ ἀφαιρέσεις
Πράγματα πολυποικίλα εἰς πάντας θὰ ἐκθέσης·
Σκωρίαν, βέλος σουδερὸν, κατάπικρον φαρμάκι,
'Αλλὰ, ἂν καὶ παραδόξον, καὶ πάγγλυκὸ μελάκι. Κ.

ΑΝΔΡΕΙΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ.

Δύο πράγματα ἀπαιτεῖ ἡ ἀληθινὴ ἀνδρία· πρῶτον
νὰ ὁμολογήσῃ τις ἁμαρτίαν ἢ σφάλμα τι, καὶ δευτέρον νὰ
πολεμήσῃ κατ' αὐτῆς. Τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν, τὴν
ὅποιαν ἔγραψε παιδίον δεκαετὲς εἰς τὸν διδάσκαλόν
του, καὶ περὶ τῆς ἀληθείας τῆς ὁποίας ἐγγυώμεθα,
συνιστῶμεν εἰς τὴν προσεκτικὴν ἀνάγνωσιν ὅλων τῶν
μικρῶν μας φίλων.

«Σεбаστέ μοι Διδάσκαλε.

«Ἦμην κακὸν παιδίον προχθὲς τὴν Τρίτην· λυποῦ-
μαι δὲ, ὅτι πᾶσαν ἡμέραν κάμνω καὶ τι κακόν. Δὲν
περνᾷ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὅποιαν νὰ μὴ πράξω τι
κακόν.

«Προσπαθῶ νὰ ᾗμαι καλὸν παιδίον, ἀλλὰ μὲ τὸ ἐλά-
χιστον ἐμπόδιον, τὸ ὅποιον ἀπαντῶ, ὀργίζομαι. Εὐθὺς
ὅμως αἰσθάνομαι, ὅτι ἡμάρτησα καὶ λυποῦμαι· ἡ ὀρ-
γὴ μου ἀφανίζεται καὶ ἡ καλὴ διάθεσις ἐπανέρχεται.

«Συγχώρησον τὴν ἀταξίαν τῆς Τρίτης—'Ελπίζω δὲ
ὅτι καὶ ὁ Θεὸς ἐσυγχώρησε καὶ αὐτὴν καὶ ὅλας τὰς
ἄλλας ἁμαρτίας μου καὶ τὰς ἐξήλειψεν ἀπὸ τὸ βιβλίον
τῆς ἐνθυμῆσεώς του. Πόσον εὐτυχὴς θὰ ᾗμαι, ὅταν
ἐλευθερωθῶ ἐντελῶς ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς κακίας!»

'Ο μετανοῶν καὶ εὐγνώμων Δ. Κ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ αἰνίγματος.

'Αρχηγὸς αρχηγος— 982 — 'Αργὸς, 'Αργος, ἄγος,
χᾶος, 'Αρης, Χάρης.

Τὸ ἔλυσαν οἱ ἐξῆς.

Σοφία Σάντου, ἐξ 'Αθηνῶν.

'Ελένη Ν. Φουρτούνα, ἐξ 'Αθηνῶν.

'Ιω. Ν. Χαϊδόπουλος, ἐξ 'Αθηνῶν.

Μαρία Παξιμάδῃ, ἐκ Πειραιῶς.

'Ελένη Δ. Σμυρναίου, ἐκ Πειραιῶς.

Στολιανὴ Ι. Κορδοπάτῃ, ἐκ Πειραιῶς.

Λουκᾶς Καραμπίνης, ἐκ Πατρῶν.

Νικ. Γ. 'Ραυτόπουλος, ἐκ Πατρῶν.

Δημ. 'Α. Κοκκαλιάρης, ἐκ Πατρῶν.

Σπ. Κ. Προφαντόπουλος, ἐκ Ναυπλίου.

Γ. Ξενάκης, ἐκ Σουλινᾶ.

'Ελπινίκη Κέπετζῃ, ἐκ Κων/πόλεως.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1.) Διατί ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς τὸν 'Ιωβ εἰς τὰ ἔσχατά του
διπλάσια τῶν ὅσα ἔχασε, τέκνα δὲ μόνον ὅσα εἶχε πρότερον;

2.) 'Εξ ἡ ὁ 'Αδάμ, ὅτε ἐγεννήθη ὁ Νῶε καὶ πόσων ἐτῶν ἦτο;

3.) Ποῖος ἦτο ὁ ἔσχατος πρὸ Χριστοῦ δίκαιος ἀνθρώπος,
τὸν ὅποιον ἐφόνευσαν οἱ 'Ιουδαῖοι ἐν τῷ τοῦ Ναοῦ;